

Bécsben 10/11/51 hetfőn

Tisztelt honfitárs!

R. 513 / 279.

Mind össze tan 14 nap óta itt vagyok, és az egész időn beteggyámban fekszek; baráti sziveségnek köszönöm, hogy Ma. „gyar hírlap-ot olvashatom, és ott találtam azt a tudósítást, hogy Ön nagykövösi gimnáziumnál új hivatalba lépett.

Azért sietek, Önnek megajánlani egy életfelt adni, hanem gyöngye neményel, hogy a levélre előbb felelet jönni fog, ha az utolsó nyolc vagy tíz leveleimre és más küldeményekre, kilencz hónap múlva, egy szót se kaptam felelve. — De most se a nagy távolság, se a frigyességünknek alkalmatlansága okat adhatna, és más rejtelmes baj köll lenni, ha Ön most is néma marad.

Új hivatal-belépéséhez teljes szivemből minden jót és szerencsét kívánom; ha csak az isten nekem is adna, hogy honfitársaim többé felre ne ismernének azt a komolyságot és forró ügyekiségem, arra nemzetünknek, győz, „ge tehetségimre szerint szolgálni; de épen az utolsó időkhöz, „nyji ellen bizonyítványok kaptam, hogy nem tanácsos, e féle reményeknek magát adhadni. Hát tegyenek ők csak jónak látás után, én elnemfáradok öntudatom szerint eselkedni.

Ön költeményeknek fordításaimnak második, változatlan kiadása már most sajtó alatt lesz, „nygye, „dül Ön arcképeivel bővítetok, az ártusok ezen napokban bevarok. A német kritikai lapok is, megint új, és nagyobb, „részen igen hízelgő szölközások hortak Ön iránt, de az uton nem tudtam e példányok összeszedni, és itt Bécsben a legtöbbször e lapokból nem kaphando.

Végre azt is iszerületre hozok, hogy az ígért könyvek, Ön „zilági és Tompa munkák, eddig — egy év múlva, — kezembe még nem jöttek; tovább is önnek vélemény, „nek szabadon hagyok, akame a fönnevezett uraknak közölni, hogy most itt vagyok, is millyen ezim alatt — 1

levelek engem föltalálhatnak?

Mind fogoly, és mind beteg ide jöttem, fél szabad
vagyok már, de még nem egészes. Akáram szegény
édes anyámnál, t. n. ezen név és házszám alatt:

"H. K. M. Benkert, Kinn, utta Káin Drui, 4° 809. 3° 1/2"

Próbálni fogok, hogy találag-e valami hivatatt egy
nyilvános vagy házi Könyvtárnál; ha nem, hát télen át
Esk, itt maradok, és a tavaszban örökre keletjőldre
elbujdosok.

Eljén boldogul, és neveljen Ön kirével
a szegény elhagyatott nemzetünknek dolgado' reményét!

Fertőbeny

